RODZINA OSOWSKA

NR 2(166) | BIULETYN PARAFII P.W. CHRYSTUSA ZBAWICIELA www.zbawiciel.gda.pl | LUTY 2013

WIELKI POST

Rozdzierajcie serca wasze!

Jest to wezwanie na czasie w okresie Wielkiego Postu. Wezwanie skierowane do każdego człowieka, do jego wnętrza, do jego sumienia.

Sumienie jest miarą człowieka. Ono świadczy o jego wielkości i o jego głębi. Aby głębia się otwarła, aby tej wielkości człowiek nie pozwolił sobie odebrać, Bóg przemawia **słowem Krzyża**.

Verbum crucis: jest to słowo ostateczne, definitywne. Wobec człowieka Bóg zechciał użyć i nadal używa tego słowa, które porusza sumienia, które ma moc rozdzierania ludzkich serc.

Człowiek wewnętrzny musi pytać samego siebie, dlaczego Bóg zdecydował się przemówić tym słowem. Jakie znaczenia ma ta decyzja Boga w dziejach człowieka? Jest to zasadnicze pytanie Wielkiego Postu, całego liturgicznego okresu Męki Pańskiej.

Człowiekowi współczesnemu grozi duchowa znieczulica. A nawet śmierć sumienia. Śmierć sumienia jest czymś głębszym od grzechu: jest to zabicie świadomości grzechu. Tyle czynników składa się dzisiaj na zabijanie sumienia ludzi naszych czasów. Odpowiada to jej rzeczywistości, którą Chrystus nazwał "grzechem przeciwko Duchowi Świętemu".

Ten grzech zaczyna się wówczas, gdy do człowieka nie przemawia już słowo Krzyża jako ostatni krzyk miłości, która ma moc rozdzierania serc. *Scindite corda vestra!*

Jan Paweł II, Nauczanie papieskie 1978-1982, Pallotinum

DROGA KRZYŻOWA I GORZKIE ŻALE W NASZEJ PARAFII

W każdy piątek Wielkiego Postu **Droga Krzyżowa** będzie odprawiana pięć razy i tak:
o godz. 8:30 czyli po Mszy św.,
o godz. 15:00 połączona z Koronką do Bożego Miłosierdzia,
o godz. 16:30 dla dzieci , o 17:30 dla wszystkich
oraz o godz.19:00 dla młodzieży.

Wyjątkiem będzie piątek, 8 marca. W tym dniu (z racji Uroczystości Sakramentu Bierzmowania) Droga Krzyżowa tylko rano o 8:30 oraz o godz. 15:00. Na godz. 15:00 zapraszamy również dzieci i młodzież.

We wszystkie niedziele Wielkiego Postu zapraszamy na **nabożeństwa Gorzkich Żali** o godz. **17**^{00}. Podczas sprawowania Gorzkich Żalów kazania pasyjne będzie głosił ks. Bartłomiej Zentkowski z Katedry.

Za udział w nabożeństwie Gorzkich Żali w Wielkim Poście oraz za odprawienie Drogi Krzyżowej można uzyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami.

Z OSTATNIEJ CHWILI:

W związku z nieoczekiwaną decyzją Ojca św. Benedykta XVI, który naszą Polskę szczerze umiłował i którego my Polacy niezwykle szanujemy i kochamy, módlmy się o jego zdrowie oraz aby dobry Bóg pokierował kolegium kardynalskie w czasie wyboru nowego Papieża - kontynuatora drogi błogosławionego Jana Pawła II i Benedykta XVI.

PORZĄDEK MSZY ŚWIĘTYCH W PARAFII P.W. CHRYSTUSA ZBAWICIELA w czasie WIELKIEGO POSTU

Msze św. w niedziele i święta:

7:30 Msza św. poranna - górny kościół
9:30 Msza św. dla młodzieży - dolny kościół
10:30 Msza św. - górny kościół
11:30 Msza św. dla dzieci - dolny kościół
12:30 Suma parafialna - górny kościół
13:30 *Msza z udzieleniem sakramentu chrztu św. - 2 niedziela miesiąca*
16:00 Msza św. popołudniowa - górny kościół
20:00 Msza św. wieczorna - górny kościół

Msze św. w dni powszednie i święta zniesione:

7:15 Msza św. poranna - górny kościół
8:00 Msza św. poranna - górny kościół
17:00 Msza św. popołudniowa - górny kościół
18:00 Msza św. wieczorna - górny kościół

Sakrament Pokuty:
Okazja do spowiedzi w niedziele i dni powszednie przed każdą mszą św.

Nowenna do św. Józefa we wtorki p godzinie 8:00 i 18:00

Nowenna do MB Nieustającej Pomocy w środy o godzinie 8:00 i 18:00

Rekolekcje Parafialne odbędą się:
od 10 do 13. marca. Rekolekcje będzie głosić ks. Nikos Skuras.

UROCZYSTOŚĆ SAKRAMENTU BIERZMOWANIA

odbędzie się w naszej parafii dnia 8. marca (piątek) o godzinie 17:00. Szafarzem sakramentu będzie JE Ks. Abp Tadeusz Gocłowski. Pamiętajmy w modlitwie o naszej młodzieży.W związku z Uroczystością nie będzie w tym dniu Mszy św. o godz. 18:00.

ŻYCIE SAKRAMENTALNE W PARAFII p.w. Chrystusa Zbawiciela (styczeń 2012):

Łaski chrztu dostąpili:
Adrian Bieszke, 13.01.2013
Jan Cyra, 13.01.2013
Alexander Popiołek, 27.01.2013

Do Pana odeszli:
Stanisław Czarnecki, l. 90
Mieczysław Majer, l. 65
Anna Wensierska, l. 98
Stefania Wywiał, l. 83
Edmund Kijewski, l. 82
Zofia Pionka, l. 83

Przypominamy o potrzebie materialnego wsparcia naszej parafii w związku z koniecznością przeprowadzenia prac konserwacyjnych i inwestycyjnych. Okazją do tego jest **kolekta inwestycyjna w każdą pierwszą niedzielę miesiąca**. Można także przekazać wsparcie poprzez przelew na konto:

Parafii Rzym. Kat. Chrystusa Zbawiciela w Gd. Osowej.
Nr rachunku: **IBAN PL 12 1440 1387 0000 0000 0798 6521**
Bank: **NORDEA Bank Polska S.A. Oddział CBD O/Główny 3 P.B. w Gdańsku ul.Balcerskiego 2 80-299 Gdańsk**

ROK WIARY 2012/2013

NAWRACAJCIE SIĘ ... W ROKU WIARY
CZYTAJMY KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO (KKK)!

W środę popielcową kapłan, posypując naszą głowę popiołem, wzywał między innymi: *Nawróćcie się...* **Nawrócenie**, zwłaszcza **w Roku Wiary**, domaga się przekonania o grzechu, zawiera w sobie wewnętrzny sąd sumienia - wymaga przeprowadzenia rachunku sumienia. Przede wszystkim musimy zdawać sobie sprawę co to jest grzech.

Oto definicja grzechu według KKK:

KKK1849 Grzech jest wykroczeniem przeciw rozumowi, prawdzie, prawemu sumieniu; jest brakiem prawdziwej miłości względem Boga i bliźniego z powodu niewłaściwego przywiązania do pewnych dóbr. Rani on naturę człowieka i godzi w ludzką solidarność. Został określony jako "słowo, czyn lub pragnienie przeciwne prawu wiecznemu".

Zgodnie z KKK, grzechy należy oceniać według ich ciężaru. Rozróżnia się grzech śmiertelny oraz grzech powszedni, i tak:

KKK1857 Aby grzech był śmiertelny, są konieczne jednocześnie trzy warunki: "Grzechem śmiertelnym jest ten, który dotyczy *materii ciężkiej* i który nadto został popełniony z pełną świadomością i całkowitą zgodą".

KKK1858 *Materię ciężką* uściśla dziesięć przykazań zgodnie z odpowiedzią, jakiej Jezus udzielił bogatemu młodzieńcowi: „Nie zabijaj, nie cudzołóż, nie kradnij, nie zeznawaj fałszywie, nie oszukuj, czcij swego ojca i matkę: (Mk10,19) (...)

KKK1862 Grzech powszedni jest popełniony wtedy, gdy w materii lekkiej nie przestrzega się normy prawa moralnego lub gdy nie przestrzega się prawa moralnego w *materii ciężkiej*, lecz bez pełnego poznania czy całkowitej zgody.

I jeszcze musimy pamiętać:

KKK1864 „Kto by... *zbluźnił przeciw Duchowi Świętemu*, nigdy nie otrzyma odpuszczenia, lecz winien jest grzechu wiecznego" (Mk 3,29). Miłosierdzie Boże nie zna granic, lecz ten, kto świadomie odrzuca przyjęcie ze skruchą miłosierdzia Bożego, odrzuca przebaczenie swoich grzechów i zbawienie darowane przez Ducha Świętego. Taka zatwardziałość może prowadzić do ostatecznego braku pokuty i do wiecznej zguby.

Nawracajmy się w Roku Wiary i czytajmy KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO, a zwłaszcza, w okresie Wielkiego Postu, część trzecią: ŻYCIE W CHRYSTUSIE.

Redakcja

Z cyklu: Nasza obecność w Kościele

GESTY

W poprzednim numerze RO opisane zostały złożenie i wzniesienie rąk. W tym chcielibyśmy przybliżyć znak krzyża oraz pozostałe inne gesty rąk. Komisja d.s. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów Episkopatu Polski podaje, w Ceremoniale Wspólnoty Parafialnej (Część I, Rozdział II), co następuje:

81. Znaki liturgiczne, w tym i gesty, wtedy spełniają swoją rolę gdy są przeniknięte duchem Słowa Bożego i z niego czerpią swoje znaczenie[82]. Nie są więc znakami dowolnymi, stosowanymi w sposób arbitralny przez każdego z uczestników liturgii. Służą, podobnie jak i inne znaki, budowaniu jedności Ciała Mistycznego oraz wzmacniają i wyrażają wiarę uczestników i całego Kościoła.

82. "Celebracja sakramentalna składa się ze znaków i symboli. Według Boskiej pedagogii zbawienia ich znaczenie ma swoje korzenie w dziele stworzenia i w kulturze ludzkiej, ukonkretnia się w wydarzeniach Starego Przymierza, a w pełni objawia w osobie i dziele Chrystusa".
(…)

Znak krzyża

92. Znak krzyża należy do najczęściej wykonywanych znaków religijnych, tak w liturgii, jak i poza nią. Jest to znaczenie się chrześcijanina chwalebnym krzyżem naszego Pana Jezusa Chrystusa. Jest wyznaniem wiary w Boga Trójjedynego, który dokonał dzieła zbawienia przez krzyż Jezusa Chrystusa. Należy więc spełniać ten znak z najwyższą czcią i w skupieniu.

93. Znak krzyża przez dotknięcie czoła, piersi i ramion wykonujemy:

a. Przy wchodzeniu do kościoła żegnając się wodą święconą. Znak ten przypomina sakrament Chrztu.

b. W czasie sprawowania Eucharystii czynimy wraz z kapłanem i wszystkimi zgromadzonymi przy rozpoczęciu celebracji. Żegnamy się, gdy w czasie Mszy świętej ma miejsce pokropienie wodą święconą. Czynimy ten znak także przyjmując błogosławieństwo na zakończenie Eucharystii.

c. W sprawowaniu liturgii godzin: na początku Godziny przy słowach: "Boże, wejrzyj ku wspomożeniu memu"; rozpoczynając pieśń z Ewangelii, tzn. pieśń Zachariasza, pieśń Maryi i pieśń Symeona; przyjmując błogosławieństwo na zakończenie celebracji.

d. Można go uczynić przyjmując błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem.

e. Przy wychodzeniu z kościoła żegnając się wodą święconą. Jest to modlitwa, aby łaska Chrztu, umacniała człowieka w dawaniu świadectwa o Chrystusie wobec braci.

94. Inne formy znaku krzyża wykonujemy:

a. Znak krzyż na "czole, ustach i sercu (by Ewangelia była w naszym umyśle, na naszych wargach i w naszym sercu) czynimy wraz z głównym celebransem przed Ewangelią, gdy ten wypowiada formułę: "Słowa Ewangelii według świętego ...".

b. Znak krzyża na wargach czynimy rozpoczynając modlitwę liturgii godzin przy słowach: "Panie, otwórz wargi moje".
(…)

Inne gesty rąk [c.d.]

101. Oprócz znaku krzyża i znaku pokoju, istnieją inne gesty rąk, które w liturgii odgrywają ważną rolę. Poprzez nie wyrażamy nasze uwielbienie i dziękczynienie, żal i skruchę, a także błaganie i prośbę. Gesty rąk towarzyszą naszym najważniejszym przeżyciom duchowym w czasie liturgii. Wyrażają naszą wiarę i na nią oddziałują. Dlatego należy troszczyć się o ich czytelne wykonywanie.

102. Wśród tych gestów najczęściej spotykamy: modlitewne złożenie lub wzniesienie rąk, bicie się w piersi, nałożenie rąk na głowę.
(…)

c. Uderzenie się w piersi ma miejsce tylko w czasie akty pokutnego na słowa Moja wina. Jest to znak usposobienia pokutnego i żalu za grzechy. Podczas wykonywania tego gestu wskazujemy na serce człowieka, gdyż "z serca pochodzą złe myśli, zabójstwa, cudzołóstwa, czyny nierządne, kradzieże, fałszywe świadectwa, przekleństwa" (Mt 15, 19).

d. Nałożenie rąk na głowę jest znakiem udzielania Ducha Świętego. W celebracji liturgii jest to gest zarezerwowany dla osób, które przyjęły sakrament święceń. Biskup wyciąga ręce nad tymi, którym udziela święceń, sakramentu bierzmowania, a także gdy błogosławi oleje podczas Mszy Krzyżma w Wielki Czwartek. Kapłan wyciąga ręce nad wiernymi w czasie uroczystego błogosławieństwa, w czasie udzielania rozgrzeszenia w sakramencie Pokuty, w sprawowaniu Namaszczenia Chorych, a także wtedy, gdy koncelebruje z biskupem Eucharystię, w której udzielany jest sakrament Bierzmowania oraz w liturgii poświęcenia olejów w Wielki Czwartek. Nałożenie rąk jest także gestem używanym szczególnie przy błogosławieństwach osób. Ma on swoje uzasadnienie biblijne.

103. Pytania i wątpliwości:
a. Czy w czasie odmawiania Baranku Boży lub Panie, nie jestem godzien, należy uderzać się w piersi? Nie należy tego czynić, gdyż żadna z tych modlitw nie jest wyznaniem win. Gest uderzania się w pierwsi jest zalecony tylko w czasie aktu pokutnego.

KULIG

W sobotę 21. stycznia, w ramach zbiórki ministranckiej, pojechaliśmy autobusem na kulig do kaszubskiej miejscowości Trzy Rzeki. Jechali z nami również Eremici (czyli Eucharystyczny Ruch Młodych) i dzieci ze scholki parafialnej.

Zebraliśmy się o 9:45 pod kościołem, około 10:05 wyjechaliśmy. W drodze na kulig Antek i Karol zbierali pieniądze. Zajęło to praktycznie całą drogę, gdyż pieniądze nie chciały się zgadzać. Zabrakło 30 zł, ale Ksiądz Łukasz poradził sobie z tym problemem. Gdy wszystko było jak trzeba, wysiedliśmy z autokaru i poszliśmy na miejsce spotkania z zaprzęgami sań. Tam Ksiądz przez długi czas rozmawiał i uzgadniał ostatnie detale podróży. Po tychże ustaleniach każdy usiadł na zarezerwowane wcześniej sanki i ruszyliśmy w drogę. Kulig przebiegał tradycyjnie, tzn. spadaliśmy z sanek, potem je goniliśmy, ogólnie mówiąc zabawa była przednia.

Następnie dojechaliśmy do miejsca, gdzie czekały na nas worki wypchane sianem. Na tych workach zjeżdżaliśmy z górki. Było to naprawdę fajnie. Ścigaliśmy się, wywracaliśmy się. Było sporo walk. Jedną z nich był pojedynek Księdza z Antkiem. Wygrany przez Księdza, gdyż wygrał walkę o pozycję. Złapał Antka w klincz, trzymał i czekał na poddanie się. Do tego nie doszło, Antek nie chciał się poddać, więc Ksiądz stwierdził, że nie ma sensu dalej czekać. Po walkach pojeżdżaliśmy jeszcze na workach i poszliśmy na ognisko. Tam każdy upiekł sobie kiełbaski, był chleb, herbatka. Pożartowaliśmy sobie, porozmawialiśmy, poznaliśmy nowe osoby.

Gdy wszyscy się już najedli znowu siedliśmy na sanki i po drobnych nieporozumieniach ruszyliśmy w drogę powrotną. Było znacznie lepiej niż w drodze na ognisko, ponieważ kierujący saniami przemyśleli sytuację i ruszyli nie jednocześnie, ale z odstępem czasowym, co umożliwiło rozpędzanie się i wchodzenie w coraz większy ślizg. Po dojeździe pod autokar zapakowaliśmy się i ruszyliśmy w drogę powrotną. Gdy wszyscy zadzwonili do rodziców, Ksiądz wraz z młodszą częścią grupy zaczęli śpiewać kolędy. W takiej atmosferze dojechaliśmy pod kościół, gdzie czekali nasi rodzice. Wszyscy się pożegnaliśmy i rozjechaliśmy do domów.

Antoni Kaliszan

Parafialny Zespół CARITAS prosi o pomoc

PZ CARITAS informuje o aktualnych potrzebach rodzin znajdujących się w trudnej sytuacji. Obecnie bardzo potrzebne są :

- pralka - lodówka - biurko szkolne - szafy ubraniowe, młodzieżowe - drewno opałowe - pościel - ręczniki - tapczanik młodzieżowy, ewentualnie, gdyby ktoś miał zbędny - **telewizor**.

Wszystkim, którzy wykazują zrozumienie sytuacji i starają się pomóc ludziom przeżywającym trudności życiowe, składamy w imieniu obdarowanych SERDECZNE BÓG ZAPŁAĆ!

Zwracamy się jednocześnie o pomoc w transporcie większych przedmiotów (meble, sprzęt AGD itp.) ofiarowanych rodzinom w potrzebie. W tej sprawie prosimy o kontakt z Parafialnym Zespołem CARITAS na tel 511 170 172.

Anna Balk

Apelujemy: Twój 1% pomoże chorym i potrzebującym. Przekaż go **Caritas Archidiecezji Gdańskiej KRS: 0000 247 280**.
Szczegóły: *www.caritas1procent.pl*

MSZA ŚWIĘTA HARCERSKA

W niedzielę 10. lutego gościliśmy w naszej parafii harcerzy z ZHP. O godz. **15.00** mszę św. w dolnym kościele przy relikwiach bł. ks. Wincentego Frelichowskiego odprawił ks. Jerzy Skiba, opiekun ZHP w diecezji gdańskiej.

Z cyklu: Żyjemy pośród świętych Pańskich

Św. Kazimierz królewicz, patron Wilna

Święto w dniu 04. marca

Był drugim synem króla Kazimierza Jagiellończyka; urodził się 5. października 1458 r. w Krakowie. Wychowywał się pod okiem mądrej i pobożnej królowej - "matki Jagiellonów" Elżbiety oraz wybitnych Polaków i uczonych: kanonika Długosza i profesora św. Jana Kantego.

Odznaczał się wybitnymi zdolnościami, a zwłaszcza pobożnością i pilnością. Nie pociągały go rycerskie hałaśliwe zabawy i dworskie rozrywki. Chętnie natomiast przebywał wśród ubogich, rozdając obfite jałmużny z własnych oszczędności. Rozwijało się też w jego duszy piękne życie wewnętrzne.

Miał zaledwie 12 lat, gdy przybyłe na Wawel poselstwo węgierskie zaproponowało mu koronę. Z polecenia ojca udał się na Węgry, ale okazało się, że należałoby stoczyć walkę z wojskami Macieja Korwina - upokorzony i zniechęcony wrócił do Krakowa. Utwierdziło go to w przekonaniu o znikomości światowej kariery.

Kiedy jednak najstarszy brat Władysław zasiadł w roku 1475 na tronie czeskim, przed Kazimierzem pojawiła się szansa na tron polski i odtąd towarzyszył ojcu w podróżach po kraju, uczestniczył w naradach, sprawował władzę, a nawet samodzielnie rządził na Litwie w Wilnie.

Zmarł 4. marca 1484 roku, a ciało złożono do grobu w katedrze wileńskiej. Kanonizacja odbyła się w roku 1522.

Tyle notatek bigraficznych nie oddaje jednak całego bogactwa osobowości św. Kazimierza. Od jego życia minęło ponad 500 lat, a pamięć o tym młodym człowieku nadal żyła w społeczeństwie polskim i litewskim. Dlaczego? Był człowiekiem modlitwy, a modlitwa jest darem przyjaźni Boga do człowieka i człowieka do Boga. Św. Kazimierz obdarzony był darem modlitewnej przyjaźni z Bogiem. Jego biografowie mówią o nocach spędzonych z Bogiem na modlitwie:

- przyjaciel nie liczy czasu na spotkania z przyjacielem,
- przyjaciele nie patrzą sobie tylko w oczy - to robią zakochani,
- przyjaciele patrzą w tym samym kierunku,
- przyjaciele pozostają do swojej dyspozycji.

Boża Opatrzność uchroniła go od ciężaru rządzenia, od wojen, od zadawania śmierci. Odszedł mając zaledwie 26 lat. Nie został królem, ale stał się tytanem ducha, tytanem narodów Polski i Litwy. Przed bitwą z Moskalami modlono się do św. Kazimierza. Przekonanie o jego stawiennictwie trwa do dziś.

Rosja komunistyczna usunęła jego trumnę z katedry wileńskiej. Święci są groźni także po śmierci. Ich nie można zabić lub uwięzić. Oczywiście, po przemianach, trumna wróciła do sarkofagu w katedrze wileńskiej.

Święty Kazimierzu wstawiaj się za Polskę i Litwę o wierność Ewangelii!

Ks. Henryk Bietzke

SPROSTOWANIE

W styczniowym numerze Rodziny Osowskiej, na czwartej stronie, w felietonie z cyklu:*Żyjemy pośród świętych Pańskich*, tekst i portret opisują **świętego Franciszka Salezego**, a nie, jak w nagłówku: św. Franciszka Ksawerego, którego wspomnienie liturgiczne jest 3. grudnia.

Ten przykry błąd powstał w trakcie przepisywania z **poprawnego** rękopisu, za co serdecznie przepraszamy autora tekstu ks. Henryka oraz naszych Czytelników.

Redakcja

Dzień Chorego w naszej parafii

„Przez święte chorych namaszczenie i modlitwę kapłanów cały Kościół poleca chorych cierpiącemu i uwielbionemu Panu, aby ich podźwignął i zbawił; a nadto zachęca ich, aby łącząc się dobrowolnie z męką i śmiercią Chrystusa, przysparzali dobra Ludowi Bożemu".

Sobór Watykański II, konst. *Lumen Gentium, 11*

W poniedziałek, 11. lutego, w dniu wspomnienia Najświętszej Maryi Panny z Lourdes oraz **Światowego Dnia Chorego,** tradycyjnie w naszej parafii w dolnym kościele o godzinie 10:00, sprawowana była specjalna Msza św., połączona z udzieleniem, chorym i starszym osobom, Sakramentu Namaszczenia Chorych i błogosławieństwa Najświętszym Sakramentem.

Nasi duszpasterze: ks. Wojciech, ks. Henryk i ks. Łukasz, namaścili 95 przybyłych osób, w tym trójkę malutkich dzieci.

Po Mszy św. ksiądz Proboszcz zaprosił chorych do BETANII na skromny poczęstunek, przygotowany, pod kierownictwem Pani Ani Balk, przez Parafialny Zespół CARITAS oraz Róże Różańcowe.

JJ

Wszystkich chętnych zapraszamy na próby chóru do salki parafialnej:
- w poniedziałki o godz. 19^{00}
- w środy o godz. 18^{30}

WYDAWCA: PARAFIA p.w. CHRYSTUSA ZBAWICIELA w GDAŃSKU-OSOWIE , ul. PEGAZA 15. Moderator: Ks.W. Tokarz. Druk sponsorowany ES-GRAF.
Adres e-mail do korespondencji: a.balk@chello.pl lub jurbaja@op.pl Uwaga: Biuletyn niniejszy dostępny jest w internecie na stronie: http://www.zbawiciel.gda.pl EGZEMPLARZ BEZPŁATNY